

Djordje Balasevic

Nedostaje Mi Nasa Ljubav

Na jastuku bdim na ponocnoj strazi
kao stari posustali ratnik
kom svaki put od riznice neba
jedva zapadne mesecev zlatnik
pod oklopom drhti kosuta plaha
vecno gonjena tamnim obrisima straha
koja strepi i od mirnih obronaka sna

Nedostaje mi nasa ljubav, mila
bez nje se zivot kruni uzalud
nedostajes mi ti, kakva si bila
nedostajem i ja, onako lud
ja znam da vreme ne voli heroje
i da je svaki hram ukaljalo
al' meni, eto, nista sem nas
dvoje nije valjalo

Kad potrazim put u srediste sebe
staze bivaju tesnje i tesnje
i krijem se u zaklon tvog uha
kao mindjusa od duple tresnje
al' uspevam da jos jednom odolim
da prosapucem da te nocas ruski volim
sto su reci, kremen sto se izlize
kad tad

Nedostaje mi nasa ljubav, mila
a bez nje ovaj kurjak menja cud
nedostajes mi ti, kakva si bila
nedostajem i ja, onako lud
ja znam da vreme svemu menja boje

i da je silan sjaj pomracilo
al' meni, eto, nista sem nas dvoje
nije znacilo

Ponekad jos u moj filcani sesir
spustis osmeh ko carobni cekin
i tad sam svoj
jer ma kako me zvali
ja sam samo tvoj licni harlekin
ponekad jos suza razmaze tintu
i ko domina padne zid u lavirintu
tako prosto, ponekad jos
stignemo do nas

Nedostaje mi nasa ljubav, mila
bez nje uz moje vene puze stud
nedostajes mi ti, kakva si bila
nedostajem i ja, onako lud
ja znam da vreme uvek uzme svoje
i ne znam sto bi nas postedelo
al' meni, eto, nista sem nas dvoje
nije vredelo